

mindre arbejdsgivere, som der nærmere er redegjort for under de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil i øvrigt ikke indebære nogen begrænsning af hovedreglen, hvorefter arbejdsgiverne har pligt til at yde lønmodtagere dagpenge i de første 5 uger af en sygdomsperiode. Lønmodtagerne skal dog ved sygdommens indtræden have været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger.

Da fritagelsen for at yde dagpenge ved sygdom i de tre første uger kun omfatter nyansat personale, som er antaget med henblik på varigere beskæftigelse (i mere end 3 måneder) omfatter bestemmelsen ikke arbejdsgivernes dagpengeforpligtelse over for lønmodtagere med kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold, de såkaldte løsarbejdere, jfr. dagpengelovens § 13 og sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 273 af 28. maj 1974. Det er derfor stadig en forudsætning, at mindre arbejdsgivere kun fritages for at betale dagpenge til løsarbejdere, når arbejdsgiverne enten har tilmeldt sig løsarbejderarbejdsgiverordningen eller sikringsordningen for mindre arbejdsgivere.

Det foreslås at give chefen for sikringsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for udøvelse af kontrollen med, om arbejdsgivere efter deres samlede lønudgifter kan anses for omfattet af den foreslåede lempelse af dagpengepligten. Chefen for sikringsstyrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler for udøvelse af kontrollen med varigheden af personalets ansættelsesforhold med henblik på eventuel omgåelse af betingelsen om nyansættelse og af løsarbejderbestemmelsen.

Til nr. 2 og 4.

Dagpengenes højeste beløb reguleres efter § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, for et år ad gangen med virkning fra 1. april på grundlag af oplysninger fra Danmarks Statistik om timefortjeneste (inklusive dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal.

Reglen om årlig regulering er indført i loven på et tidspunkt, hvor der gjaldt en tilsvarende ordning for regulering af arbejdsløshedsdagpenge. Udviklingen har nødvendiggjort en halvårlig regulering af arbejdsløshedsdagpengene, og der findes på samme måde behov for en ajourføring af sygedagpengene med lønudviklingen.

Til nr. 3.

Ændringen er af redaktionel karakter. Der henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Til nr. 5.

Den 1. juli 1975 blev der indført adgang for 67-årige til at udskyde tidspunktet for at udtage folkepension mod udbetaling af et ventetillæg, der kommer til udbetaling sammen med pensionen til sin tid. Baggrunden er at motivere 67-årige til at beholde deres erhvervsmæssige beskæftigelse ud over folkepensionsalderen. Da man således tilskynder de pågældende til at blive i arbejde, synes det rimeligt, at disse får adgang til sygedagpenge efter lovens almindelige regler. Hvis der bliver tale om sygdom af længere varighed, tages sagen op af social- og sundhedsforvaltningen med hjemmel i § 47 i dagpengeloven.

Til nr. 6.

Der er her tale om en tydeliggørelse af bestemmelsen om frivillig sikring for personer, der udfører husligt arbejde. For hver husstand kan der kun tegnes sikring for en person, jfr. også bemærkningerne til forslaget til dagpengeloven (Folketingstidene 1971/72, tillæg A, sp. 7315). Tydeliggørelsen imødekommer et ønske fra folketingets ombudsmand.

Til nr. 7.

Forslaget om ophævelse af aldersgrænsen for optagelse i den frivillige sikring efter §§ 28 og 29 medfører, at § 30, stk. 1 udgår. Samtidig ophæves sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 73 af 19. januar 1973 om dispensation fra aldersgrænsen ved den frivillige sikring efter dagpengeloven.

Til nr. 8, 9 og 14.

Der er tale om en konsekvensændring af forslaget om ophævelse af aldersgrænsen.

Til nr. 10.

Forslaget er en konsekvens af lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø, der træder i kraft 1. juli 1977, og som afløser lov om almindelig arbejderbeskyttelse. Arbejdsmiljøloven indeholder ikke en bestemmelse svarende til § 37 i arbejderbeskyttelsesloven, da der ikke skønnes at være behov for en sådan bestemmelse. Dette skyldes bl. a., at der ved gennemførelsen af dagpengeloven er sket en væsentlig forbedring af kvindelige lønmodtageres økonomiske stilling ved fravær på grund af fødsel. Ændringen får virkning for kvinder, der går på barselshvile efter den 1. juli 1977.

Til nr. 11.

Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor der er redegjort for baggrun-